

Отже, вивчення використання сучасних технологій наукових досліджень і застосування їх в освітньому процесі є необхідним з метою створення умов ефективної дослідної роботи.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державна програма “Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці” [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://univd.edu.ua/index.php?id=326&lan=ukr>.
2. Грітченко А. Г. Сучасні інформаційні технології у наукових дослідженнях / А. Г. Грітченко // Інформаційні технології і засоби навчання: ел. наук. фах. видання. – 2012. – № 2 (28). – С. 21.
3. Чураков А. Я. Інформаційні технології в науці та освіті. Навчальний посібник для магістрів спеціальності інформатика / А. Я. Чураков. – Мелітополь: МДПУ, 2010. – 63 с.

УДК 631.162:334.021

КРИТЕРІЙ І МЕТОДИ ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Коєв О. П., студент групи Б 4/3

Науковий керівник – асистент Боднар О. А.

Миколаївський національний аграрний університет

Ефективний розвиток аграрної сфери в Україні потребує змін у використанні її ресурсної бази, впровадженні ресурсозберігаючих інноваційних високопродуктивних технологій для забезпечення виробництва високоякісної та конкурентоспроможної на внутрішньому і зовнішньому ринках сільськогосподарської продукції.

Проблематиці розвитку інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств присвячено праці багатьох вчених, а саме: І.О. Дорошенко [3], К.В. Ілляшенко [2], Н.В. Коваль [1]. Проте, незважаючи на велике різноманіття існуючих наукових проблем та глибину їх дослідження, у сучасній економічній науці недостатньо уваги приділяється вивченню саме інвестиційно-інноваційним процесам діяльності сільськогосподарських підприємств.

Стратегія управління інвестиційно-інноваційною діяльністю підприємства – це розробка стратегії, за якою визначаються найдоцільніші способи та шляхи вкладення інвестиційних ресурсів у процес, який спрямований на впровадження науково-технічних розробок з метою освоєння випуску конкурентоспроможної інноваційної продукції та покращення її якості, постійне удосконалення технології виготовлення та зайняття оптимальної ніші сільськогосподарським підприємством як на внутрішньому так і зовнішньому ринках [1].

Інноваційний процес в агропромисловому комплексі, який ґрунтується на інтеграції науки й виробництва, має свою специфіку, створюючи передумови для визначення його характеристики і механізму функціонування [2].

Суттєво впливають на вибір інвестиційно-інноваційної стратегії фінансові можливості підприємства. Такі кроки в поведінці підприємств, як вихід на недосліджені ринки, розробка нового продукту або перехід у нову галузь, вимагають значних фінансових витрат. Формування інвестиційно-інноваційної стратегії є доволі тривалим і творчим процесом. Воно базується на прогнозуванні окремих умов здійснення інвестиційно-інноваційної діяльності і кон'юнктури інвестиційного ринку в цілому та в розрізі окремих його сегментів. Оцінка стратегії проводиться за наступними напрямками: відповідність обраної стратегії стану і вимогам суб'єктів оточення.

Оптимальна інвестиційно-інноваційна стратегія має відповідати таким критеріям: інвестиційна привабливість запропонованих стратегією регіонів, галузей та ринків; взаємоузгодженість та взаємозв'язок стратегічних цілей, завдань і програм; низька чутливість стратегії до змін у зовнішньому середовищі; прийнятний часовий діапазон реалізації стратегії; відсутність суттєвих перешкод на шляху до реалізації стратегії; прийнятний рівень інвестиційних і фінансових ризиків; адекватне ресурсне та організаційне забезпечення стратегії [1].

Методи оцінки ефективності інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства – це способи визначення доцільності довгострокового вкладення інвестицій у різні об'єкти (галузі) з метою оцінки перспектив їхньої прибутковості й окупності. Інвестиційно-інноваційна діяльність, включаючи пропозиції по розробці нової продукції, повинна піддаватися постійному і детальному аналізу з погляду кінцевих результатів [3].

Одним із найскладніших етапів оцінювання ефективності інновацій є побудова системи моніторингу зовнішнього оточення фірми, тобто системи постійного спостереження за напрямками й досягненнями науково-технічного прогресу в конкретній та суміжній галузях.

Критеріями для визначення ефективності інвестиційної діяльності підприємства можуть бути: прибуток, частка ринку, якість продукції, безбитковість і ін. Найбільш розповсюдженими методами оцінки інвестицій є: метод окупності; метод простої норми прибутку; метод дисконтування коштів; чистої поточний вартості; крапка безбитковості; використання аналізу динамічності й імовірності. Однак вибір методів і критеріїв оцінки залежить від специфіки діяльності підприємства, закладених у ньому інновацій, типу галузі і ряду інших факторів.

Отже, основною метою інвестиційно-інноваційної діяльності є забезпечення ефективного здійснення стратегії підприємства, яка досягається шляхом реалізації таких завдань: досягнення високих темпів економічного розвитку підприємства; максимізація доходів (прибутків) від інвестиційної діяльності; мінімізація інвестиційних ризиків; забезпечення фінансової стійкості та платоспроможності підприємства.

Узагальнюючи, слід зазначити, що за сучасних умов існування підприємств в основі стратегічного управління інвестиційно-інноваційної діяльності повинно лежати комплексне забезпечення управління ресурсами на всіх стадіях виробництва, тобто такими ресурсами, як науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи, фінансовими, матеріальними та нематеріальними, а також самим вагомим ресурсом, як персонал.

ЛІТЕРАТУРА

1. Коваль Н. В. Удосконалення підходів до оцінки ефективності інвестиційних проектів / Н. В. Коваль // Інвестиції: практика та досвід. – 2008. – № 3. – С. 17.
2. Ілляшенко К. В. Вплив розвитку кредитно-фінансової системи на інвестиційні процеси в АПК України [Електронний ресурс] / К. В. Ілляшенко. – Режим доступу : <http://www.dspace.uabs.edu.ua>.
3. Дорошенко І. О. Управління ефективністю інноваційного розвитку як основа забезпечення сталого розвитку регіону / І. О. Дорошенко // Економіка харчової промисловості. – 2009. – № 4. – С. 21–25.

УДК 336.647

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

*Міняйленко К. М., студентка групи Б 4/3
Науковий керівник – асистент Боднар О. А.
Миколаївський національний аграрний університет*

Сьогодні розвиток інноваційної діяльності виступає як процес забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств на світовому ринку. Для ефективної реалізації інноваційного розвитку потрібна значна кількість фінансових ресурсів, деяка тактика, а скоріше стратегія для їх залучення і потім використання.

Необхідність розвитку інноваційної діяльності в Україні зумовлена соціально-економічною ситуацією, і є очевидною. І враховуючи стан економіки нашої країни, для якої характерні складність залучення інвестиційних коштів у зв'язку з дефіцитом фінансових ресурсів, доцільно вважати, що проблема фінансового забезпечення інноваційної діяльності в Україні набуває все більшої актуальності.

Різноманітні аспекти фінансування інноваційної діяльності вивчали як зарубіжні, так і вітчизняні автори, серед них Покровний М., Колодізев О.М., Рудь Н. Т., Степаненко Н. В., Турило А. М., Шаповалова Л.А., Юркевич О.М., Крисальний О.В., Б. Санто, В. Дергачов.

Для початку потрібно розглянути, що ж таке інноваційна діяльність.

Під терміном “Інноваційна діяльність” ряд учених вбачає діяльність, спрямовану на пошук можливостей інтенсифікації виробництва та